

Др Слободан Крчевинац, редовни члан АИНС од 2015. године, редовни професор у пензији Факултета организационих наука Универзитета у Београду, рођен је 25. октобра, 1939. године у Београду, од оца Божидара и мајке Гроздане, рођене Василић. Ожењен је и има троје деце. Основну школу је завршио у Београду 1950. године, кад је уписао VII мушку гимназију у којој је матурирао 1958. године. Исте године је уписао Електротехнички факултет, Универзитета у Београду, одсек Техничка физика који је дипломирао фебруара 1963. године. Одмах, по дипломирању, запослио се као асистент у Лабораторији за реакторску физику, Института за нуклеарне науке у Винчи. Објавивши запажене радове, 1968. године је добио стипендију за младе таленте Међународне атомске агенције из Беча, за усавршавање на Faculty of Science and Engineering, University of Birmingham, Велика Британија, где је 1971. године одбранио докторску дисертацију “Neutron energy spectrum unfolding method” која је нострификована на Електротехничком факултету, Универзитета у Београду. Од 1972. до 1976. године ради као научни сарадник у Економском институту у Београду на проблемима економетријских анализа, примене операционих истраживања и информационих система. На Факултет организационих наука Универзитета у Београду, прелази 1976. године где је изабран за доцента, потом 1981. године за ванредног професора и 1986. године за редовног професора за операциона истраживања и економетријске методе. Од 1986. до 1988. године ради као гостујући професор на Department of Operations Research and Information Systems, College of Business, Eastern Michigan University у USA. Од 1988. године је поновно на Факултету организационих наука, где се пензионисао 2006. године.

Својим дугогодишњим радом у образовању и научним резултатима и својим прегалачким радом на свим формама научно-истраживачког рада, Проф. С. Крчевинац је битно утицао на развој операционих истраживања и информационих система код нас, подижући ниво ових дисциплина на светски ниво. Објавио је са сарадницима 20 уџбеника и монографија, а научни резултати објављени у 88 научних и стручних радова су, највећим делом, плод рада на преко 70 научно-истраживачких пројеката за различите привредне и владине организације и војску.

Од 1976. предавао је на више југословенских универзитета. Био је шеф Катедре за математику, статистику и операциона истраживања и руководиоц Лабораторије за операциона истраживања Факултета организационих наука Универзитета у Београду. У три мандата је био продекан за научно-истраживачки рад. Био је председник Савета Факултета организационих наука и члан Већа за машинске, саобраћајне и организационе науке Универзитета у Београду. У оквиру програма научно-истраживачког рада Лабораторије за операциона истраживања, био је ментор 6 докторских дисертација и 13 магистарских радова.

Као UNIDO експерт је боравио шест месеци у Сомалији током 1990/91. године. Председавао је групом експерата за информационе технологије Министарства за телекомуникације Владе СРЈ, у припреми Министарске конференције земаља југоисточне Европе, 1998. године. Члан је и оснивач Konstantinos Porfirogenet Society on Location Theory, Regional and Environmental Planning и члан Advisory Board-a, Journal of the Institute of Middle East Studies “Al Mamun”. Више година је био Course Director, Graduate Research Seminar, Florida State University, Tallahassee, USA. Био је позвани предавач и председник сесија на бројним домаћим и међународним научним скуповима.

У Групи за сукцесију Владе СРЈ радио као експерт од 1994. године. Један је од неколицине оснивача Југословенског симпозијума за операциона истраживања - SYMOPIS, који се, почев од 1974. године, одржава до данас сваке године. Учествовао је у оснивању и радио као Associate Editor међународног часописа Yugoslav Journal of Operations Research. Члан је Научног савета часописа Info Science и часописа Свест (Conscientia). Био је уредник Библиотеке – Операциона истраживања и Информациони системи у оквиру које су, у издању Научне књиге публиковане 22 књиге и монографије. Члан је Друштва за операциона истраживања и члан његовог првог председништва. Стални је члан Програмског комитета Балканске конференције о операционим истраживањима и један од њених оснивача. Добитник је Повеље SYMOPIS “за значајне научне доприносе теорији и пракси развоја и примене операционих истраживања, за плодан вишегодишњи научно-истраживачки и педагошки рад којим је допринео развоју ове научне дисциплине код нас и у свету и уздизању научног подмлатка”. Поводом 40. SYMOPIS-а и 11. Балканске конференције о операционим истраживањима примио је Захвалницу као члан Организационог комитета првог SYMOPIS-а 1974. и за визионарско дело покретања и успостављања овог научног скупа. Одељење рударских и геолошких наука Академија инжењерских наука Србије доделило му је 2015. Повељу “Проф. др Димитрије Антула” за врхунска остварења у системском инжењерству.